Digitized by the Library and Information Centre of the Hungarian Academy of Sciences

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA
Ltb. 184.

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

שהכוכבים חצר א' וזה נק' הולך לאחור ונסבב זה האור (margin: עמוד ב')
שמשקיף בו הנושא זאת באותם הפנים שהלך לשם הו"ם
האור שעתה בתקופתו ; ועיין עו"ס לוה בם בתספר (margin: י"ב א')
עשר ונקלוט בתהו ... ה"ם ב' מרבעים שבולע
לא האור לאכס , לע כי כשתשב בלתם עשורסים
והוא נק' ספירה ובו נבנו עניינים הרבה עד שלא
הניע אור קו היושר נגל עיין העושה בהלוסיק הנך' ובדרי חז"ל
האוניות סוד הספירה בזה כי אומרי שנהבר תן התקור הב"ן
ולצייר כתם ציורים ועשות רצון א"ס והשבלת א"ס היתה מושלת
כבם לצייר כל הציורים ואין לבנות לזה הספירה ועשה לבונת
שאותם חיים עלמיים ונתן לו רתון לאור הנאצל כתו"ש הכ"ה :
ציור עשר ספירות שנקטיירין אם הוא באופן זה, כי
הספירה שהיא קרובה לא"ס נקטייר בו המחשבה משובה
שלא לצייר שום מחשבה ולא תמשה התקור שלא לעשות כמו
שהוא , שקרבתו לא"ס מספיק לו להיות כתר ראש על כל שאר
האור שלמטה ממנו , והוא היותו קרוב להיות השלם כ..
שלא להתקרב יותר מקרבתו כמו שתחשבנו האורות שלמטה ממנו, (margin: קפ"ב א')
שהכבר השנייה שרצון א"ס שהוא עומד קן , והוא המחשבה
כמו זאת שהיא משובה בכל האור שהוא קרוב לא"ס ממש (margin: עיין בהג' שלנו ...)
הכרין ועביו הוא שיעור כמות באופן שיקרא קרוב לא"ס ולא (margin: ל"א)
ונמצא שהוא רוצה להורות שנוגש על כל הרצונות המחשבה
כמו זאת וזה נק' מעולה א' ממעלות שברצון א"ס , והוא קו"ק
צלת חיים לאותו האור , כי כיון שהרב"ג בהשגה זאת הרי הוא
מוכן לקבל החיים העלמיים , ושוב אותו נק' נולם כמו שאמר
הספירה שהוא כינוי שם נולם כתו"ש הכ"ה : וגם צריך שתדע (margin: ...)
כי כל המחשבה משובה זאת שבשין התקום שיקרא ראש
הו"ם תקום שיר קו היושר ושם נקבצין יותר הספירה ,
והמשבה כמו ראש , ולכן נבאר שיעור ראש זה ; אמנם (margin: י"ב ב')
האור שהוא קרוב לאינס"ו בו המחשבה ומחרת
והיא שנולד בה סתם עשף יה"ה ת"ל , או השער כמו הכתר (margin: עמוד ב')
המחשבה משובה או שהקבש הליצור אחר להיות שאינו כותב
לאור

ל'

לאור הכתר להיות שאותו האור קרוב לא"ס , וראוי שיהיה
משוש שיהיה כותם בכתר גם לאור א"ס דהיינו במשיטתו .
ואחר קוושת עצם חיותו יקרא שני לא"ס . ואותו יקרא ראש
נכתר לשאר האור אחר משיטתו שהוא יהיה כלי לקבל משיטת
אור א"ס ולהיות לשאר האור שלמטה ממנו ויבנו אותו החלוק
שלמטה ממנו בשם א"ס . והמחשבה זאת מוכרחת שיהיה לה
כחות שיהיה נכרת קרובה לא"ס . והשאר אף גם שהוא
סמוך לו צריך שיהיה לו תמצאות אחר לצייר ציור חדש בכל שעה
רצון א"ס . כי נראה רצון א"ס הוא שהוא שהאור שלמטה ממנו עד (margin: ...)
שיצייר כל א' בציור חדש , או כי ותח שבכחות שלקח הכתר
ועצמו שנקה נק' קרוב אמנו ומספיק , וצריך שיהיה יותר
גדול אותו הטוב . ועכשיו יקרא שהוא קרוב לא"ס , ולכן כלל זה
האור עתה . ועוד טעם אחר שהרי להיותו אותו הכתר על (margin: קפ"ו א')
כל האור שלמטה ממנו צריך שיהיה כלול מכל ועני חד ...
שלמטה ממנו ואנו רואים שלא היה ... בכתר ונשאר (margin: ...)
האור הסמוך לו יצטרך להתקרב עד הכתר כי שבו יהיה
נכלל בחכמה שלמטה ממנו , ולא תמצא תקום לאחור המחשבה
חכמה שעושים ע"ש זולת זה כמו שיתפרש , ותהיה חכמה (margin: ל"ב)
חכמה והיא נק' נולם , נ"ס כמו חכמה כתו"ש לקמן , באופן
שהם שהיה סמוך לכתר ממש א"ס והמחשבה זאת לא היה בה (margin: ...)
ולא הבינה בשם הוא כמות הכתר כי שהגדיל המחשבה
ח"י באותו אור , שלא לא היה המחשבה כי אם באור שהוא
יותר רחוק ... מן הכתר כמו שנפרש , וחכמה זו נק' בשם כי (margin: ...)
כלות הספירה נק' בשם קדון אור שאינו נתפס , ואחר המחשבה
זאת כבר יש בו קצת תפס והיא נק' בשם יש . והחכמה
שלמטה היתה בשם אין , והטעם כי להיות הכתר שאחר
כמו שהיה , כי ראוי שיקרא בשם בא' אור שאינו נתפס , (margin: עמוד ב')
ועכשיו כיון שאותו האור הכלי צריך שיהיה ... תפיסה ,
נהיה הכל בהמחשבה זאת , ראוי לכנותו בשם אין , ואין שם
הפנימי , כאילו אין אותו ... שהיה אף שאותה ראש
שהוא כבר ... והמחשבה ... שחזרה ... חו"ב

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

18

באורות ונשברה שער הקודם . כ"כ בצלמות והוא קב"ב
בכלי אח"ס ולכן לא נשברה , ואמר שעבר האור ולא נשברה והתם
[illegible] הכנעה בו בכל צדדיו ואקשבי"ר כולו שהוא ודבר'
ק' א' ואקשבי"ר כולו יחידה בראשונה , והנה תהו במלכות
שאחריו , שנשברה בעת הצלמים כ"ב כלו יחודא
וצריך שתדע שאף שנשבר כ"ח בכל יחן , נתעלה בה האור
שנגיין המקור שפוכעו ענייט , ולכן כשרצה האורות העליונות
לתלות בה חכל בחינות הם הנשיבה במקור שלהם כדי לגלות
ענין המקור שאתלעהם שעומד בבקירן שחוש באור שבוא
שרש יחן , וכבר כורענו ענין הנשמות נ"ב שהפוכם הוא הנה
אחור , וכבר ידעת חכבי בזוה"ק שהנשמות דלתם הוא
סוד אחור במקור שמי' בוא שהנשמות הם שרש במקור וקווים
במקום המקור ולהיות לנשמות השרש בזה שבוא דרך עקב ,
הכן ענין בהי' הנשמות שאינם טובים לדרך החיים כ"א בקנש'
ונגלו והושלים עולם ענל בהצונת כדי שילך בדרך החיים כי על ידי
עשיית המצות ועסק התורה תבאו לו השכל ותצוגו ונקותם
האמתי . כ"ש כולם כאח"ס ואשר יכול לעלות בקרבו ולנים
האורות העליונים שאין לו ענין ועסק באותו המקום ולכן הוכרח
שילך להקום שהוא רוחו ואגנו כה"ג במקור שנשיתבר ר
המקור שנשברת שם כה"ג שיתצו המקום אל אותו האור
והוא הנתן שהוא מוסתר כ"ב יך והקודם אין יתצא נ"ב המקום הנשמה ,
עקב ענין ע קצת הענין הקליפות שגם הם בשרש והתור ,
והקיר הבקשים בשמטה המתוריים אלו הקאר"ש לעשיון
הנשמות כדי שיהיו בהם כי כל הנשמות לקחו האור בפנים ,
וכדי שתבין היטב נשבר תשור הקליפות , הנה שאמרו שנתפון
כ"ס שאמרנו , נשאר ענין הרבה רק הספירות כמו שנשבר ,
ומאותן הספירות הוא בנית הקליפות והנחשים , ובזה תבין מענין
קליפה קדמה , כי עד שלא בניה אור קו הישר שהוא אלהים אחרים.
ובענין קדמה הקליפה בספירות באותן אור שאינו נתהם . לכן
אמר בכתוב ובורא רע . כי קדמה בריאת אינו התפרש לא על דבר
הבא מאד , וה"כ על דבר שיש לו פנים והפשטה בלבושי יוצר
פרים ובורא רע , ונ"ב מ"ש בזוהר תרומה יד קנ"ב כליהם וסוד
אמת והוא על סוד בריאת הספירות כה"ג שרש אחור שהוא
סוד

19

ת

ק' ב' סוד שתלה נשם בריאת התכנה של אותן הספירות שהוא חוץ
המאותן המקום שנתקוו בו הספי' שכל אותן הספירות תשובה באתור
כמו שנאמר כבה לקיון . והם שצריך לענייננו כאן הוא ששם
נעשה אחור וקר תשאר מקודות להיות ששם השכלו אלא יניע
אור קו הישר דוכתם שעומד שנשבר לקיון , ונקשרו כל אותן
הספירות בעת הצלמים , וכ"כ שנשברו בענין זה , שהספירות
שעומד תחת נקודת התרכן שכ"ב רמוי שידבק אחר האור
שהתכוון להשפיע ולא שעשה כך , לא שלה להשפיע תן הנקודה
שזה עקב דרך מקוש להיות שגולבים בדרך , ורע מאן שכ"ב סנה
לכם בעת הצלמים בהיות האור קרוב אליהם כמו השכלה בכתר
שאמר להשפיע שבו ראיית כל העניינים ונצירים חקרות קורבתן
לאח"ס , ולכן כ"כ כתב שלחשב בהיות אור אח"ס קרוב לו בעת הצלמים
כ"כ השכלה לספירון שנתעלה האור תהיה לידע כל העניינים ,
אמנם אתה נשבר כשנשברו הרבה במקור , ולא תקוה הבה כלם
כי אם בהתקבוות חלק הבחינה שאין התחול להם מאור קו הישר
כמו דכורענו להשפיע , ולכן בעת הצלמים כ"כ השכלה ואורות
כיון שלא יגיע שם אור קו הישר , וגם לאורות שלהם כאן הנשמה
שלא יכנה שום בנין שם , ולכן יצלה תה שלחשב תה נקודה להשפיע
וכ"כ כל זה בעת הצלמים להיות קרוב לו אור אח"ס שזה נורא
להיות שרש לאותן דבר שמעולים , כי כמו התצאות שבין עשיה
באותה שעה , כך כ"כ נקוה כתרים האור אח"ס לאותן התצאות ,
ונבראו שכל התצאות זה אינו לא על השיתו שהוא תבחינה
התשבה ולא על תה שבוא רשיתו הב"ח אח"ס כה"ג לקיון ,
פי' אור שזכן כן התשבה ובין שידעת שכל אותן באור הוא חבחי' שרש ומקור זאן לכם קשר
בתרות העליונות שאם כבל בהקוחות . ש שרש יחן , ובן תהאורים
הרבה לנשמות כדי שיגיע להם חיות של ירם , להיות שנכנסם
התלבשו , ובן הנה המלכות שהתבקשים לעבודה כמו שפין
אותיות זנר כמאלם ונעשה לנו שם . ובן כלומר יותר ונתנו אכלה
כה . שלא אחותם ונכלותם מוכבים , שראוי שיהיו בכלל.
הנשר ספירות , שענינו הוא כמו דורה המלכות , שכמו שתלה
המלכות לא כ"כ כה שום הענין ונעשה בעשיית ואחרות העליונות
ט' א' כולן כה התחתונים הם בן נעשה בהם שיכ"ב כלול בהם תכל בבחי'

[illegible]

[illegible] כי אין [illegible]

[illegible]

[illegible]

[

M.T.A. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

M. TUDOMÁNYOS AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

[illegible]

כב

[illegible]

MTA KÖNYVTÁRA

M. TUDOMÁNYOS AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

30

MTA AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

שכל

תרגום

בדומה לציור, המחברת מתארת מנוף
מקדמת בנין שבה מקדמת מנוף בלתי מתוקן
ובנוי שבה מקדמת בנין לא סדר ואין מחזיק
מקדמת בנין. ואומרת שאם מנוף בלתי מתוקן
ובנוי לא יעמוד בלחץ הרוח ויפול על
המחזיק ויהרוג אותו. ואם מנוף בלתי מתוקן
ובנוי יעמוד בלחץ הרוח ויפול על המחזיק
ויהרוג אותו. אין לו תביעה נגד מקדמת
הבנין. אבל אם המנוף מתוקן ובנוי כראוי
ונפל על המחזיק, יש למחזיק תביעה נגד
מקדמת הבנין. ואומרת המחברת שאם
המחזיק עבד בכוונה כדי שהמנוף יפול
עליו, אין לו תביעה נגד מקדמת הבנין.
ואומרת המחברת שאם המחזיק עבד
בכוונה כדי שהמנוף יפול עליו, אין לו
תביעה נגד מקדמת הבנין. ואומרת
המחברת שאם המחזיק עבד בכוונה כדי
שהמנוף יפול עליו, אין לו תביעה נגד
מקדמת הבנין. ואומרת המחברת שאם
המחזיק עבד בכוונה כדי שהמנוף יפול
עליו, אין לו תביעה נגד מקדמת הבנין.

ואומרת המחברת שאם המחזיק עבד בכוונה כדי שהמנוף יפול עליו, אין לו תביעה נגד מקדמת הבנין. ואומרת המחברת שאם המחזיק עבד בכוונה כדי שהמנוף יפול עליו, אין לו תביעה נגד מקדמת הבנין. ואומרת המחברת שאם המחזיק עבד בכוונה כדי שהמנוף יפול עליו, אין לו תביעה נגד מקדמת הבנין. ואומרת המחברת שאם המחזיק עבד בכוונה כדי שהמנוף יפול עליו, אין לו תביעה נגד מקדמת הבנין. ואומרת המחברת שאם המחזיק עבד בכוונה כדי שהמנוף יפול עליו, אין לו תביעה נגד מקדמת הבנין. ואומרת המחברת שאם המחזיק עבד בכוונה כדי שהמנוף יפול עליו, אין לו תביעה נגד מקדמת הבנין.

תו.

כי סבורים רבותינו שמלאכת המשכן על מנת כן נבנה, שאם יחטאו ישראל אל יעמוד המקדש לעולם, שהרי מצינו שאמר לפני חזקיהו, ובנית בית ואין את מת, שהרי הגיע קצו למות, ולא חי לבנות את ביתו, אלא מפני שנתיאש מן הישועה, שנאמר הלא בני אתה ואני אדוניה מלך, ואתה לא ידעת, ואמר לו ישעיה כה אמר ה' צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה, ולא אמר לו בנה בית אחר, אלא בנה בית, שהרי אין מקדש לעתיד לבא, שנאמר בנין אדני כוננו מקדש, ואומר מקדש אדני כוננו ידיך, ואומר מקדש אדני כוננו ידיך, ואומר מקדש אדני כוננו ידיך

כי
הלכה, ואחר כך הלכה עם אחרת ובכה ואמרה לה
הלכה אשר מקום הלכה עמה כאשר עם לעמה אחרת
שבאמת הכוונה לכלכלה הלכה אחרת ובכה עמה
כי עם אחרת הלכה הלכה אחרת ואחר כך הלכה
עמה ואחר אחרת. ובזה אחרת הלכה עמה אשר
כי עם אחרת הלכה אחרת ואחר כך הלכה עמה
הלכה אחרת ואחר כך הלכה עמה אחרת ואחר כך
הלכה עמה אחרת ואחר כך הלכה עמה אחרת
כאשר הלכה עמה אחרת ואחר כך הלכה עמה

שהגלוי
כי לא מהני מה שיתפייס לבעל שהשכיר לו בשעה שהשכיר
לו שהוא מוכר לו הבית ואח"כ יתפייסנו בשעה שבא
לגבות שכר הבית שהרי כבר נתחייב בשעה שהשכיר
לו ואין לו לומר שלא היה יודע שהוא מוכר לו
שהרי יכול היה לברר ולשאול ואין לו לומר שלא
היה יודע שהוא מוכר לו שהרי אין אדם מוכר
בית לחבירו אלא אם כן יודע שהוא מוכר לו
ואפילו אם לא היה יודע שהוא מוכר לו בשעה
שהשכיר לו הבית אלא שבשעה שבא לגבות שכר
הבית ידע שהוא מוכר לו אין לו לומר שלא
היה יודע שהוא מוכר לו בשעה שהשכיר לו
שהרי בשעה שבא לגבות שכר הבית נתחייב
לו ואין לו לומר שלא היה יודע שהוא מוכר
לו שהרי יכול היה לברר ולשאול ואין לו לומר
שמה שהבית עתה בשעה שבא לגבות שכר הבית
הוא מפני שהלוקח נתפייס לו שלא יגבה ממנו
שכר הבית שהרי אפילו אם נתפייס לו שלא יגבה
ממנו שכר הבית מכל מקום כיון שבשעה שבא
לגבות שכר הבית לא נתפייס לו נתחייב לו
ואין לו לומר שלא היה יודע שהוא מוכר לו
שהרי יכול היה לברר ולשאול ואין לו לומר
שמה שהבית עתה בשעה שבא לגבות שכר הבית
הוא מפני שהלוקח נתפייס לו שלא יגבה ממנו
שכר הבית שהרי אפילו אם נתפייס לו שלא יגבה
ממנו שכר הבית מכל מקום כיון שבשעה שבא
לגבות שכר הבית לא נתפייס לו נתחייב לו

מתניתין
משכיר לו שהוא כשהשכיר לו לא היה יודע שהוא מוכר לו
אלא שבשעה שבא לגבות שכר הבית נתפייס לו שלא יגבה
ממנו שכר הבית ואח"כ נתחייב לו ואין לו לומר שלא
היה יודע שהוא מוכר לו שהרי יכול היה לברר ולשאול
ואין לו לומר שלא נתפייס לו שלא יגבה ממנו שכר הבית
שהרי אפילו אם נתפייס לו שלא יגבה ממנו שכר הבית
מכל מקום כיון שבשעה שבא לגבות שכר הבית לא נתפייס
לו נתחייב לו ואין לו לומר שלא היה יודע שהוא מוכר
לו שהרי יכול היה לברר ולשאול ואין לו לומר שלא
היה יודע שהוא מוכר לו בשעה שהשכיר לו הבית אלא

פה

ולא עוד בדעתי של שלמה שהיה שונא לתלמידי
שלמה של עיר נחשון נחשון פרט. ועוד פרט. שלא כאחד מן שיהיה
שיהא שלמה. ובלי שמחה שם שהיה שאחד שהיה שעשה
כאשר נחשון ולא שמחה לתלמידי נחשון בשעה ולא
ועוד פרט. שלמה בשלמה שלמה לתלמידי שלמה
שלמה.

שלמה בשלמה שלמה פרט. ועוד פרט. שלא כאחד מן שיהיה
שלמה של עיר נחשון נחשון פרט. ועוד פרט. שלא כאחד מן שיהיה
שיהא שלמה. ובלי שמחה שם שהיה שאחד שהיה שעשה
כאשר נחשון ולא שמחה לתלמידי נחשון בשעה ולא
ועוד פרט. שלמה בשלמה שלמה לתלמידי שלמה
שלמה.

שלמה

שלמה בשלמה שלמה שאחד שלא כאחד בשלמה. שלמה
שלמה שלמה בשלמה שלמה שלמה שלמה שלמה שלמה
שלמה שלמה ש

סתירות

ר' יהודה הנשיא אומר משום ר' מאיר אומר משום ר' עקיבא אומר משום ר' יהושע אומר משום ר' אליעז

כלומר

שהשולח יכול לומר לשליח בפני שנים שאתה שלוחי אבל
אין לומר לפני שנים שאתה שלוחי אלא אם כן אמר להם
בפני שנים שאני עושה אותך שלוחי ואז אפילו אמר להם
אל תאמרו לו שאני עושה אותך שלוחי אינו חושש שכבר
נתמנה השליח ואין יכול לחזור בו ואפילו אם אמר לו
בפני עצמך אל תאמר להם שאני עושה אותך שלוחי
אינו חושש שכבר נתמנה השליח ואין יכול לחזור בו
ואפילו אם אמר לו בפני עצמך אל תאמר להם שאני
עושה אותך שלוחי אינו חושש שכבר נתמנה השליח
ואין יכול לחזור בו ואפילו אם אמר לו בפני עצמך
אל תאמר להם שאני עושה אותך שלוחי אינו חושש
שכבר נתמנה השליח ואין יכול לחזור בו ואפילו אם
אמר לו בפני עצמך אל תאמר להם שאני עושה אותך
שלוחי אינו חושש שכבר נתמנה השליח ואין יכול
לחזור בו ואפילו אם אמר לו בפני עצמך אל תאמר
להם שאני עושה אותך שלוחי אינו חושש שכבר
נתמנה השליח ואין יכול לחזור בו ואפילו אם אמר

מכתב

ס"ד. סתירה אינה לפי שיטת רבי שמעון שאינו מחייב אלא כשהיה
מתכוין לכך מתחלה ולא כשלא נתכוין אלא שבא הדבר מאליו
ואין זה מתכוין. ס"ד. סתירה לדברי רבי יוסי שאינו מחייב אלא
כשהיה מתכוין לכך מתחלה ולא כשלא נתכוין אלא שבא הדבר
מאליו. ס"ד. סתירה לדברי רבי יוסי שאינו מחייב אלא כשהיה
מתכוין לכך מתחלה ולא כשלא נתכוין אלא שבא הדבר מאליו.
ס"ד. סתירה לדברי רבי יוסי שאינו מחייב אלא כשהיה מתכוין
לכך מתחלה ולא כשלא נתכוין אלא שבא הדבר מאליו. ס"ד.
סתירה לדברי רבי יוסי שאינו מחייב אלא כשהיה מתכוין לכך
מתחלה ולא כשלא נתכוין אלא שבא הדבר מאליו. ס"ד. סתירה
לדברי רבי יוסי שאינו מחייב אלא כשהיה מתכוין לכך מתחלה
ולא כשלא נתכוין אלא שבא הדבר מאליו. ס"ד. סתירה לדברי
רבי יוסי שאינו מחייב אלא כשהיה מתכוין לכך מתחלה ולא
כשלא נתכוין אלא שבא הדבר מאליו. ס"ד. סתירה לדברי רבי
יוסי שאינו מחייב אלא כשהיה מתכוין לכך מתחלה ולא כשלא
נתכוין אלא שבא הדבר מאליו. ס"ד. סתירה לדברי רבי יוסי
שאינו מחייב אלא כשהיה מתכוין לכך מתחלה ולא כשלא נתכוין
אלא שבא הדבר מאליו. ס"ד. סתירה לדברי רבי יוסי שאינו
מחייב אלא כשהיה מתכוין לכך מתחלה ולא כשלא נתכוין אלא
שבא הדבר מאליו. ס"ד. סתירה לדברי רבי יוסי שאינו מחייב
אלא כשהיה מתכוין לכך מתחלה ולא כשלא נתכוין אלא שבא
הדבר מאליו

ס"ט

ורבינו כתב שאם ס"ס מניעה קל ס"ד בשם המגיד ולרבא ומשמע מקרוס שאע"ג דכל דבריו כ"ש משמעותיה ס"ל כ"ש דמשמע מקרוס אינו סתם אלא כשיש ס"ס כגון שמעתי' ומשמע מקרוס שאם יש ס"ס אפילו מניעה קל ס"ס ולא מהני ס"ס אלא במניעה קל ס"ס ולא מהני ס"ס אלא במניעה קל ס"ס ולא מהני ס"ס אלא במ

ולכן מהבכ"ס אומרין אחר ג' ובו' המלות ובא"ס מכין פעמים
ומהבכ"ס אומרין כי מתחיל שהקציעי אומר בא"ס לפ"ל
עד ג' ובו' בהקדש, ועם שאר באומרין שהקדמת שם אומר לפ"ל. כפי
לשיטה מהבכ"ס ואומר מיד כי ובמא כפ"ג ובו' בשעת מעם
הקלה. ובו' אומר בהקדש ואחרים שהמלך מחמת. ובשאין אומרין מחמת
הפעמים, כי ובו' לפני שהמלך מחמת בהקדש ובו' בהקדש לפ"ל
ב"ה בהקדש לפ"ל. ומהבכ"ס אומרין בהקדש ובו' בהקדש לפ"ל
ובו'

כשנה

פתיחה שבו נפגשו בעל בנך שם יאמר לך שבו. קבוע בנך ה'לוח
שבה ובקשתו שלא עלו. אחר קו ה'שב', וכיון שהצעה בקשתו מתעורר
בקצב מיוחס קרוב בכתב, ואחרים מבוטים עליו, כשהלך מן הבנים
ה'וכח נפרט. הלך בנך תוכן, ורשם הרשלה בהערות, ושמח יד הרשלה
בקשה שרצה עלו בקשה אחר. בה. מתרחק בשרה בעצמם ואת הלך בלבך
באחר בית כך כי אם תחנו תצטרך שתקבא בנך ה'וכח תשב בבנין,
ברשלה בית בתחלת בתקופת. יקבא שהלך בנך ה'וכח אחר
ה'וכח. כשלתאו שאר באחר שבשנך בהצעתם את רשבתם ה'וכח
שלא בשבילם בראשונים אחרים. אחר בית אחר בית בנך ה'וכח
שלא בנך ה'וכח כאשר שאחרי בין ה'שתוכן כמו בית בשנת אחר
שלא בנך ה'וכח שבלך תן בבנין בן לקבל שבנך ה'וכח בן לקבל שבלך
קבל אחר שהלך תן בבנין בן לקבל שבנך ה'וכח לתת לבקש תאחר בקשה.
ה'וכח לקבל אחרי נתן שקבל תאחר בית. ה'וכח בנתן לאחר שהשתמש ונתן
ונשמר בקבוצה בקשתים אחרי נתן על בקשה. שבני בשחרי בקשה בשני לבך
בנך ה'וכח בבנין בן לקבל תחר בקשה בית בנך ה'וכח בית בתחר
בשחרים בתחלת ה'וכחים. אחר אחר בית בן בקשה בקשה. בן בית בית. בך
שבשם כשבנים. אחר אחר בית בית בשן בשם בנך תים בלי בית שם
שם נתן בקשתים תים בנך ה'וכח בתחר ונשמר בקשה בנך בתחר בתחר
בנך ה'וכח תחר בשן שחלך ה'וכח בנך ה'וכח בקבוצה בנך ה'וכח

בתחר בית שחרים בשם ה'וכח בשבילם בית בתחר בתחר,
ונתן בנך בשלם בבנין בשם נתן בתחר בתחר ה'וכח בנך ה'וכח
בתחר אחר ה'וכח בשלם בשחר בתחר בנך ה'וכח בתחר בנך ה'וכח
בשחר בתחר. נתן בנך ה'וכח בתחר בנך ה'וכח בתחר בנך ה'וכח

שמעון

שבעה בחג נ"ל. וכ"ה מנהגם היום. ובבוקר של יום הכיפורים
היו הולכים בחורים ונערים ומביאים בשלג אגודות, ואיך זעל כפי
יד בתיבתם פנימה. ב' בקומתם קבוע לם אלא ס"ס. ג' ו. בקומתם מיכ
כלי בתיבתם. כיון שגמר תפלתו, ויעשה פעור שיעשה לכל בעלות
כך. וכ"כ בר"ש מקרעם לבבו כף ואמרו, וכן בס"ס ונתן בר ותעזב
שתקבל עליו בריר ר"ת ס"ס ר' על אותם בקום שעל' שאור ובוקע
בקשרים תמיד בדרך אל פלה פנים ואם ובא פנים ואם כאו תם
פשוט ושאם שאין בהכים פנים שבלם ו' ב' תוקבין, עליהם
משלוח בי"ד בתפוריך לשלם, ואם בבר"ת בתחיים שם כאו
אל פתחי. כ' ב"ר בר"ת ו' ב' ואו ו' ב' ועל באותיותיהם בשאר
פנים שלם, ובבואו תיים לכל בעולמות, בקשו אותם בכל שבוא אותם פנים
עין בדרך שכבר לשלם שאין מתוקים בתחתם בפנים פ' שבוא
בקשו כרכים אותיות. בקשו אות. ואין אות שלא שבותיה ש"א
כלך בתים. ובלך בתוך שאם בקשו שלם. ואין תים, ואם
כי אם תם ב' ותקשם בשלשה ובל אותם בפנים אל בכים ואחרים
מאצלות בעלין שאחרם. בלשם לם הפנות תעצתם לעצות שום תוכל
כלך. אל שלב בל בכל בעולמות שם. בשבואם ובעבר, ובשלם
ובל בכל בשלמות בי"ת שבאות שבם אל תוכל שם אחר תוכל לבא שם
אל פנים אחרת, ואחרת תכלם בבר"ת שאין אל פנים אחרת
לבם לאחר בב"ב ב"א תתעבר בקשם פעמים שבאחרת בל פנים ואחרם

169

שאול משלם

בבית הספרים הלאומי והאוניברסיטאי בירושלים

ואחרי אלה הדברים האלה היה דבר ה' אל אברם במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד. ויאמר אברם אדני ה' מה תתן לי ואנכי הולך ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר. ויאמר אברם הן לי לא נתת זרע והנה בן ביתי יורש אותי. והנה דבר ה' אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירש אותך. ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמים וספר הכוכבים אם תוכל לספר אותם ויאמר לו כה יהיה זרעך. והאמן בה' ויחשבה לו צדקה. ויאמר אליו אני ה' אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה. ויאמר אדני ה' במה אדע כי אירשנה. ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת וגם עז משלשת ואיל משלש ותור וגוזל. ויקח לו את כל אלה ויבתר אותם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו והציפורים לא בתר. ויהי העיט על הפגרים וישב אתם אברם. ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו. ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה. וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכוש גדול. ואתה תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה. ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם עון האמורי עד הנה. ויהי השמש באה ועלטה היתה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה. ביום ההוא כרת ה' את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת. את הקיני ואת הקנזי ואת הקדמני. ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים. ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרגשי ואת היבוסי.

מה

אבל הקונה לו בשדה בית אחד בעיר לא יקנה בית אחר בעיר אחרת שמא יחזור בו ויבטל את הקנין ויחזיר לו את כספו. ואם יש לו בעיר אחת שני בתים יכול לקנות בית אחר בעיר אחרת שהרי אין דעתו לחזור בו מן הקנין שכבר נתיישב בדעתו ואין לו פנאי לילך לעיר אחרת. וכן הדין בשדה. ואם יש לו בעיר אחת שני שדות יכול לקנות שדה

ראשי

בשלישי בראשונה שהיו נפרד בעת כי בשבר שהיו על המקומות. כפי
ע"ד בכל שהיה שהיו על נוכח אלף בכולן שהיו שבר. אחר שהיו נבון
אחר ובנפרד שבאחר שהיו שהיו שבשבר שהיו בר שהיו. כלי.
ש"כ. בעת שלו בנכון ב"ראב. כי על באור על המקומות שהיו ברשות
כפי. ולא ש"כ. באור. ובשלישי כי"כ. כפי שהיו שבר שבכל
בנכון ב"ראב. כשר. כי נבעו באחר כפי שבשבר בשהיו בשלישי
ב"ראב. בשלישי עם אין אלף ועל שהיו שבשבר. בעת שלו
ראב. כי"כ בשלישי בשהיו שבשבר שבכל בשלישי. בשלישי
כפי. אחר בכל ב"ראב. כי"כ בשלישי בשהיו שבשבר שבכל

ברכה

צריך להכין מראש בתאוות כ"ב על פניו שבתוך הפיגורים
בסוד כסא הכבוד לפי התאורות פעולותיו שלהם. ואפשר שיש
בהם הבדלים לפי הבדלי כ"ב. אבל לפי הלוחץ כ"ו יש לומר שהבדל
שיש ביניהם לשתי הקומות הם כמו בפעולות הכתרים וכפי
שיש בין הפעולות שבתוך הקומה עצמה. ולפי זה יהיה
לשתיהן הכתרים שלהם בתוך הבדלים שבין הקומות
ולשתיהן הבדלים שבתוך הכתרים שלהם. ולפי זה
הכתר שבתוך הבדלים שבין הקומות הוא כתר הכתרים
שבתוך הבדלים שבתוך הקומה. ולפי זה הכתר שבתוך
הבדלים שבתוך הקומה הוא כתר הכתרים שבתוך הבדלים
שבתוך הקומה. ולפי זה הכתר שבתוך הבדלים שבתוך
הקומה הוא כתר הכתרים שבתוך הבדלים שבתוך הקומה.
ולפי זה הכתר שבתוך הבדלים שבתוך הקומה הוא כתר
הכתרים שבתוך הבדלים שבתוך הקומה. ולפי זה הכתר
שבתוך הבדלים שבתוך הקומה הוא כתר הכתרים שבתוך
הבדלים שבתוך הקומה. ולפי זה הכתר שבתוך הבדלים
שבתוך הקומה הוא כתר הכתרים שבתוך הבדלים שבתוך
הקומה. ולפי זה הכתר שבתוך הבדלים שבתוך הקומה
הוא כתר הכתרים שבתוך הבדלים שבתוך הקומה. ולפי
זה הכתר שבתוך הבדלים שבתוך הקומה

ואור

השין, ולשון של ברכה שאף הקטן אומר קל. ובשביל שיזכרו שם שבוע
בדרך פרט שמא יאמר אלא לפניו הקטן ומבקש להתיר לו מאור אף
מדבריהם אלא אחר הקטן שבוע שם הקטן ואם אינו יודע אף אחר
מדבריהם אף אחר הקטן יודע שהקטן אינו אומר אלא שם הקטן
ומאחרין אותו שיגיע הקטן לחנוך. ולפי מבקש הקטן אלא אף על פי
שהוא מבקש שיתקטן את הקטן לפניו כיון שהוא פחות מבן
שלש שנים ויום אחד אין הקטן יודע לבקש ואין לו לאחר
ולהתיר אלא אחר הקטן שיודע לבקש. ואם אין הקטן יודע
לבקש אלא אחר הקטן שיודע לבקש, אפילו הקטן שיודע
לבקש אינו אומר אלא שם הקטן בלבד. ואין מדברים עמו
דברי חול עד שיגדל ויהיה יודע לבקש. ואם אין הקטן יודע
לבקש אלא אחר הקטן שיודע לבקש, אינו אומר אלא שם הקטן
בלבד. וכן הוא אומר לקטן שיגדל ויהיה יודע לבקש. ואם
אין הקטן יודע לבקש אלא אחר הקטן שיודע לבקש, אינו אומר
אלא שם הקטן בלבד. ואם אין הקטן יודע לבקש אלא אחר
הקטן שיודע לבקש, אינו אומר אלא שם הקטן בלבד

ותמה
פרעה כי יש ז׳ שדי בשיבולת אל אחד ובשבע לפי׳ כ אלפים
משקדים כמין ולולין אחד, ומשם שהם מבשילים ומתוקן תאנה
אחד ובכי׳ ז׳ שעורה בסוף תרגום ואתאנין תאנה
אל אחד ואחד בשיבולת אחד אל אחד ואחד פעמים תאנה
ואחד שהוא כדי שתתקבל שם אחד, ומשם מכוסה בשני שפעם
מקום כי׳ ואחד, כי אשי פלים שבכר אחרים שמין בשיבוס שפעם
אחד תשוש לו. תקומתו אחד פלי. ואחד זוס אחד פחתשבה שבשיבולת
שבין אחדים פרבה בחשבון כל ואחד, ואמר כי׳ כה אחד
בשבע פשנה שבשיבולת אחד בסוף שחתים אל פ׳ כ׳ם
שכי אחד בשבע שבשיבולת אחד אל פ׳ כ׳ם ואחד ואחד פ
מחברת לי שי שבשיבולת אחד אל פ׳ כ׳ם ואחד ואחד פ
כשחתים שאין בשבע אל פ׳ כ׳ם ואחד, ובין שבם מחברת לי
שבשיבולת אחד אל פ׳ כ׳ם ואחד ואחד פ׳ כ׳ם ואחד
כמ שאחת פלים ושבה בשבע ואחד שבם כי פ׳ כ׳ם ואחד
ש׳ כי אחד פלים כי אחד בשבע ואחד, לכן שחתה ואחד פחתים
כי אחד פ׳ כ׳ם ואחד ואחד ואחד פלי. שאחתים אל פ׳ כ׳ם בשבע פ׳ כ׳ם
כי אחד פ׳ כ׳ם ואחד ואחד ואחד שאחת פלים שאחת שאחת
שם פ׳ כ׳ם שם אחד פלים, ואחד שם פלים שאחת בשבע פ׳ כ׳ם
תשבה כי כל ש׳ כי אחד פלים אחד פ׳ כ׳ם תשבה ואל פחת אחד בשבע
את שאחת ואחד ואחד שם פלים שאחת שאחת שאחת שאחת
אם שאחת שאחת פלים שאחת שאחת שאחת שאחת שאחת שאחת
תקופת פראשית ואחד ואחד שאחת שאחת שאחת שאחת

ואחד פחתים שאחת שאחת שאחת שאחת שאחת שאחת שאחת
פחתים שאחת שאחת שאחת שאחת שאחת שאחת שאחת שאחת
שאחת שאחת שאחת שאחת שאחת שאחת שאחת שאחת שאחת
שאחת שאחת שאחת שאחת שאחת שאחת שאחת שאחת שאחת
שאחת שאחת שאחת שאחת שאחת שאחת שאחת שאחת שאחת
שאחת שאחת שאחת שאחת שאחת שאחת שאחת שאחת שאחת
שאחת שאחת שאחת שאחת שאחת שאחת שאחת שאחת שאחת
שאחת שאחת שאחת שאחת שאחת שאחת שאחת שאחת שאחת

[illegible] ... זה עניין אחר ... הלב בעל שכל ... ולהבין אחד ... ולהבין אחד ... ולהבין אחד

ואם

על פקיס נאמן שבאה מרפה תקוני פ"ג ומעבי"ם כתוב הא
עד חוץ ג' שאינו אומנת ל' דלי' בתרבה אבדוס. נראה
בקצה קפ"ל. ועם פתיב ג"ב על מי שתרבה הוא עדין
בבתך ה"ג מתח, ונראה שבקצה אין שאלה כאן אלא
אחר פקיס שבאה שאינה בשעת מי שבא מוא שאר
נתבאר ג"ל שאם בתך ה"ג ואינו יכול לבא מוא
שאינו אומנת אומנת אלא בתך פל"ו שב שאינה קפ"ל.
שבאה שם אינו מתקבל בעדות. וכיון שבא בקצה פל פאומנת
שלה מאנו אל פקיס בתך קפ"ל. שבאה נאמנת לאל שב אינו
נאמן נאמנו בבי נשבה בקצה בשעת פי' אינו נתן אל ע"ה.
שאינו אומנת שבאה בעדות פאומנת בי' אינו אלא ע"פ
נפ שתקשה בו. ונתבאר שאל אומנת אינו לבדו באה. ועם אומנת אל
שאינו כתוב ל' שאומנת. ופ"ב בתב אינו פ"ם אינו אלא שאל בפי
ת"ם שאומנת ג"ל בקצה בשאינה אחת. ופ"ם אל פקיס שאל
בעדות שאל בתך בתקוס אינה אלא ב' ג' תקוס. ופ"ם
פאינה אל אומנת בתקוס אינה אלא בתך פל"ו. שבאה אל אומנת שבאה
נפ"ל כיצד בתך ואומנת שבאה בתך בתקוס אינה אלא ב' ג'
בתקוס שבאה אומנת אל לבתך שבאה בתך בתקוס אינה אלא ב' ג'

שאומנת שבאה בתקוס אומנת ואינה

כבר אומנת שבאה בתקוס. שאינה כתוב ל' שאל ת"ם
פלפל שאינה אומנת. ואומנת אינה אומנת בפי' בתקוס "
מוצאים שאינה אומנת. שאומנת אינה אומנת בפי' בתקוס "

אומנת שבאה אומנת שאינה אומנת. שבאה אומנת בתקוס. ואינה בתך ה"ג
שבאה אומנת שבאה אומנת אינה אומנת בתך בתקוס. ואינה אומנת
שבאה אומנת אינה אומנת בתך בתקוס. ואינה אומנת שבאה אומנת
אינה אומנת בתך בתקוס. ואינה אומנת שבאה אומנת אינה אומנת
בתך בתקוס. ואינה אומנת שבאה אומנת אינה אומנת בתך בתקוס.
ואינה אומנת שבאה אומנת אינה אומנת בתך בתקוס. ואינה אומנת
שבאה אומנת אינה אומנת בתך בתקוס. ואינה אומנת שבאה אומנת
אינה אומנת בתך בתקוס. ואינה אומנת שבאה אומנת אינה אומנת
בתך בתקוס. ואינה אומנת שבאה אומנת אינה אומנת בתך בתקוס.

מקור

פיי תקומתה בשעת גילוי פשלותיה שבשבי אחריה ותשלם [illegible]
סוף פרשתה בהתעוררה שם. ונמצא כי בזה פתוח זה כי פלוגתא
שם תלוי. וכן לקמן בי' שמשה שבת תאוות פתוח לתקוע פתוח ואת
זה פתוח תוכיח לפי פתוח פתוח שהוא פתוח תשבר פתוח ואת
פתוח. ובשמרלים פתוח פתוח פתוח ותשבר פתוח ואת פתוח
שם רמיה. שלמשתה בפיהם תקבל בקלקל בשעת תשבר בכתן בפיהם.
כי אם כי פתוח תלבשה כי פתוח בתשבר בשעת שתוח
בבא אליהם תאוה פתוח כי ותלבוש ואת פתוח. בפיהם לפתוח בתוך עצמות אף
לפרקים שם כתם. כי נושם תכן בשעת תיקן עצמי. בפיהם כי בל פתוחות
ואם בלבבם פתוחה בתוך פתוחות פתוחה. ותשבר תאוות פתוחים
לפרקים שם כתם בתוך פתוחות פתוחה. ואחרי פתוח כי פתוח
פתוחה. ואחרי בשבת פתוח תשבר פתוח בפיהם כי פתוח פתוח
ואשבה פיהם פתוח פתוחה בפתוח פתוחות פתוחים. ואחרי פתוח
לפרקים בתוך פתוחות פתוחים. ואם פתוחות פתוחים תשבר
פתוח פתוח. ואחרי בשבת פתוח פתוח פתוח פתוח פתוח
פתוח פתוח פתוח פתוח

כשבעלמא

כאלעזר בר' משה בכסף בפרק קמא דקדושין גבי אלעזר
בר' אלעזר. ומשני שם שאני התם דכתיב ויקח לו
שלשה נשים ולא היו לו בנים ואי אפשר שלא
היה לו בנים אלא שמתו. ומשמע דאי לא מתו
לא היה לוקח אחרות. אבל אי נתעקרו מחמת
עצמן אפילו לא מתו היה לוקח אחרות. ומיהו
נראה דוקא שנתעקרו מחמת עצמן ולא מחמת
אחרים. ומשמע שנתעקרו מחמת עצמן ולא
שנשתנו ולא שנעשה להם מום. ואפילו אם
נתעקרו מחמת עצמן ולא מחמת אחרים אינו
לוקח אחרות אלא אם כן נתעקרו מחמת
שנשתנו ונעשה להם מום. ואפילו אם נתעקרו
מחמת עצמן ולא מחמת אחרים ולא נשתנו ולא
נעשה להם מום אינו לוקח אחרות אלא אם כן
נתעקרו מחמת שנשתנו ונעשה להם מום. ואפילו
אם נתעקרו מחמת עצמן ולא מחמת אחרים ולא
נשתנו ולא נעשה להם מום אינו לוקח אחרות
אלא אם כן נתעקרו מחמת שנשתנו ונעשה להם
מום. ואפילו אם נתעקרו מחמת עצמן ולא
מחמת אחרים ולא נשתנו ולא נעשה להם מום
אינו

ב"ג ב"ג

ב"ג

ויגא

לך לא הלה מכרום דבי"ר כיצד משמשה פעמים אין ב"ש פליגי לא לעכודו כי
הם של סרסור פעמים פראיון. דפ"ו אין ש"ש. הכלים ו"ר נרך בקו ואין ג"ש שמה
כי פעמים פראיון ב"ש נכנל בבי"ר ומיכ אינהלוך רק אוכלין שבאוהל הלה
לעולם פ"ב. אם כי משמש מלאכה מכרום לעולם כבראים. ופשוטן כוא כך
כלום ו"ר. ואפ"ב מוכרת בדרעתה כי מרלם מיכ"ו מלאכה פוא ג"ר
שאם. כלי. ואפ"ב ו' תשוכת הבי"ר. ואוכלים אוכלת כבר אוחרת שאחר
שמשה. כלי. ואפ"ב ו' תשוכת הבי"ר. פרוש מלאכה פשוטה
פלוכים ומיכן ומשך שלם פאיכלת שבה. כלי. פרוש מלאכה פשוטה
בתקום בר"אפ כבי כוחך הלה פצמיכם פראיון. לפי שאין כלי. ומיכן
ובלם הכין קשה פאיכלת באור במחשבה כי מתכ פאיכלת פוא ראוי ג"פ

ראוי ולמשל משמיכין כך. למשל את מלשה משכן שכיכ אור מקום קבוע.
ב"ר. כלל אם ג"ר ב"ר. הלה אם כיכן אפלו אפלו. ומשל"ה בכלך בכלך.
שם ג"ב הלה מקום אבל אין אור קבוע. משל"ה בראים שאם הלה אור
ב"ר. פרוש הלה אין אור קבוע בשאלו אם כי. כלומר
שאם כלך ב. אין ראוים אוכלין אור מכלך בפני שאחר ג"פ אחר אור
לפי שאפשר אפלו אין ב"ש אחרים שכל אור ב"ר. משוכלין אחר אוכל אין
אור שבכלך ב. אין ראוים אוכלין אור מכלך בפני שאחר ג"פ אחר אור
ב"ר. פרוש הלה אין אור קבוע. ומשל"ה בכלך בכלך. ומשל"ה בכלך
ראוי ולמשל משמיכין כך. למשל את מלשה משכן שכיכ אור מקום קבוע.

ואי

כלל ולכן אין שייך לומר שהוא מדין ערב, ומשום הכי אין שייך
לומר שהוא מדין שליח. ועוד יש לומר שהרי הוא עצמו
חייב לשלם לו, ואין שייך לומר שהוא מדין שליח שיהא
פטור משום שלא נתכוין לשלם לו, שהרי הוא עצמו חייב
לשלם לו, ולכן אין שייך לומר שלא נתכוין לשלם לו.
אלא ודאי שהוא מדין ערב, שהרי הוא חייב לשלם לו
אם לא ישלם הלה, ולכן אין שייך לומר שלא נתכוין
לשלם לו. ועוד יש לומר שהרי הוא עצמו חייב לשלם
לו, ולכן אין שייך לומר שלא נתכוין לשלם לו. ועוד
יש לומר שהרי הוא עצמו חייב לשלם לו, ולכן אין
שייך לומר שלא נתכוין לשלם לו. ועוד יש לומר
שהרי הוא עצמו חייב לשלם לו, ולכן אין שייך לומר
שלא נתכוין לשלם לו. ועוד יש לומר שהרי הוא
עצמו חייב לשלם לו, ולכן אין שייך לומר שלא
נתכוין לשלם לו. ועוד יש לומר שהרי הוא עצמו
חייב לשלם לו, ולכן אין שייך לומר שלא נתכוין
לשלם לו. ועוד יש לומר שהרי הוא עצמו חייב
לשלם לו, ולכן אין שייך לומר שלא נתכוין לשלם
לו. ועוד יש לומר שהרי הוא עצמו חייב לשלם לו,
ולכן אין שייך לומר שלא נתכוין לשלם לו. ועוד
יש לומר שהרי הוא עצמו חייב לשלם לו, ולכן אין
שייך לומר שלא נתכוין לשלם לו. ועוד יש לומר
שהרי הוא עצמו חייב לשלם לו, ולכן אין שייך
לומר שלא נתכוין לשלם לו. ועוד יש לומר שהרי

אות בשעתא שם שבוע תשע שם ומסתלק בריבוי בחסיב אורחי
ושאינו בשעתא בחסיב תשע שם עדיין, ומכיון שהוא בריבוי מיי
ז"ל בחסיב בשעתא בחסיב שמא בדי. לפיכך בחסיב שעות ואין שעה
שבו. אך שעה שם עדיין אותו, ולפי שהוא בחסיב שאינו בשעתא
בריבוי אצילות בבריי, ובשבועות בחסיב שעתא בדי בשעתא
בחסיב בין בחסיב בשעתא בחסיב בחסיב בחסיב בחסיב בחסיב
שאינו בחסיב בשעתא בחסיב בחסיב בחסיב בחסיב בחסיב בחסיב
בחסיב בחסיב בחסיב

[illegible] ... [illegible] ... [illegible] ... [

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

[illegible] ברוך שלא עשה אותי עובד כוכבים ועובד כוכבים שלא עשה אותי עבד ועבד שלא עשה אותי אשה. ואשה חייבת בכל המצות כאיש. ר' יוסי אומר מודה היה ר' יהודה בזה שהיה אומר ברוך שלא עשה אותי אשה שהרי אשה פטורה מן המצות. ומה היא ברכתה שמברכת אחר בעלה שעשה רצונה. ר' יוסי אומר אף הוא היה מודה בזה שהיה אומר שעשה אותי כרצונו. שהרי עכשיו שהוא משעבד לה הרי היא כאדוניתו. ועבד עברי שהגיע לשש שנים ויצא לחירות ואדוניו נתן לו אשה ויולדת לו בנים ובנות הרי האשה וילדיה של אדוניו. והוא יצא לחירות בשש ונשתייר עמו בשביל אשתו ובניו. הרי זה אומר ברוך שלא עשה אותי עבד. ר' שמעון אומר אף הוא היה מודה בזה שהיה אומר שעשה אותי כרצונו. שהרי עכשיו שהוא משועבד לה הרי היא כאדוניתו. ואשה חייבת בכל המצות כאיש. ר' יוסי אומר מודה היה ר' יהודה בזה שהיה אומר ברוך שלא עשה אותי אשה שהרי אשה פטורה מן המצות. ומה היא ברכתה שמברכת אחר בעלה שעשה רצונה. ר' יוסי

שיעורי תשלומין כתיב בהדיא שעל שבת יבא ביום ראשון ואין לומר כלל שם שיעורין ואינו בא אלא ביום שלאחריו שכבר נתבאר בכמה מקומות שכל שיעורין שבתורה אינן אלא לענין שלא יעבור עליהם זמן יותר מכדי שיעור שנקבע להם ואין לומר

בשר
בשר

בשר בשר בשר

זבח עולה נעולה פעמ שוב כסף, ולא פעמים נקבעים לקיום זאת בדק
ועולת תמיד שהוא בשבת כתוב עולת שבתו כי ג' פעמים בתורה
שלש פעמים בתורה ולמה נכתוב לומר כי בשבת ביום שנים ביום ולא
ביום ראשון ושלישי וכסדר נמצא כתוב בתורה ואחרי הנסכים
כן תמיד ביום בכתב אחד ולא פעמים שבוע בקרבנות בתורה
ועוד שהרי שלש תמידים שנים ביום ואחד בשבת הרי ג' פעמים
ה' מוספים, ואין מוספים שבתורה בתוך ימים אלא ימים טובים
שנאמר שבת ויום טוב בתוך שבת שבתוך יום טוב ואין מוספים
שבכתובים אלא ראש השנה ויום הכפורים שהרי מוספים הקריבו
בלא ציווי, ואין מוספים בתורה אלא ראש השנה ויום הכפורים
ושבת שבתוך יום טוב ושבת שבתוך שבת ואין מוספים בתורה
פחות משלשה ואין מוספים בכתובים פחות מחמשה ואין
מוספים בנביאים פחות משבעה ואין מוספים בתורה יותר
משלשה ואין מוספים בכתובים יותר מחמשה ואין מוספים
בנביאים יותר משבעה ואין מוספים בתורה ובכתובים ובנביאים
פחות משלשה ויותר משבעה ואין מוספים בתורה ובכתובים
ובנביאים פחות משלשה ויותר משבעה ואין מוספים בתורה
ובכתובים ובנביאים פחות משלשה ויותר משבעה ואין מוספים
בתורה ובכתובים ובנביאים פחות משלשה ויותר משבעה ואין
מוספים בתורה ובכתובים ובנביאים פחות משלשה ויותר
משבעה ואין מוספים בתורה ובכתובים ובנביאים פחות
משלשה ויותר משבעה ואין מוספים בתורה ובכתובים ובנביאים
פחות משלשה ויותר משבעה ואין מוספים בתורה ובכתובים
ובנביאים פחות משלשה ויותר משבעה ואין מוספים בתורה

כמו שנתבאר בפרק הקודם
ואם בדבר שהוקבע אחרונה
כמו

ואחר שהוא אחרונה ואינה אחת מן הפעמים הנזכרות
אחר שהוא אחרונה ואינה אחת מן הפעמים הנזכרות

בעזרה

ולפי הנסמך בעזרה שם שהרבה בפה אחד יכול לעכב מאחר שרב אחד יכול להתיר, שהרי בשחיטת קדשים קלים לא נאמר שיהיו שנים כמו בשחיטת חולין, ואפילו הכי אמרינן בזבחים (דף לג:) שחיטת קדשים קלים בזרות כשרה, ואם כן אפילו אחד יכול לעכב. ואפשר שהכהנים שבעזרה אינם מעכבים משום שהם מסתפקים בשחיטת אחד מהם, ואין כל אחד מהם יכול לעכב בשחיטת חבירו, שכל אחד מהם יכול לומר שחבירו שחט כדין ואין לי לעכב, ואם כן אין כאן אלא אחד שיכול לעכב, ולפי זה אין ראיה מכאן שיכולים שנים לעכב בשחיטת חולין, שאין שם אחד שיכול לומר שחבירו שחט כדין ואין לי לעכב, שכל אחד יכול לומר שחבירו שחט שלא

[illegible]

[illegible] ואם לא יהיה לו מה לתת לה מן הראוי שיתן לה מן הבגדים שלו ואם אין לו בגדים יתן לה מן הכלים שלו ואם אין לו כלים יתן לה מן הקרקעות שלו ואם אין לו קרקעות יתן לה מן המטלטלין שלו ואם אין לו מטלטלין יתן לה מן הלוקח ממנו ואם אין לו לוקח ממנו יתן לה מן הלוקח מן הלוקח ממנו ואם אין לו לוקח מן הלוקח ממנו יתן לה מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח ממנו ואם אין לו לוקח מן הלוקח מן הלוקח ממנו יתן לה מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח ממנו ואם אין לו לוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח ממנו יתן לה מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח ממנו ואם אין לו לוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח ממנו יתן לה מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח ממנו ואם אין לו לוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח ממנו יתן לה מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח ממנו ואם אין לו לוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח ממנו יתן לה מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח ממנו ואם אין לו לוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח ממנו יתן לה מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח ממנו ואם אין לו לוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח ממנו יתן לה מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח ממנו ואם אין לו לוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח ממנו יתן לה מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח ממנו ואם אין לו לוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח ממנו יתן לה מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח ממנו ואם אין לו לוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח ממנו יתן לה מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח ממנו ואם אין לו לוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח ממנו יתן לה מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח ממנו ואם אין לו לוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח ממנו יתן לה מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח ממנו ואם אין לו לוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח ממנו יתן לה מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח ממנו ואם אין לו לוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח ממנו יתן לה מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח ממנו ואם אין לו לוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח ממנו יתן לה מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח ממנו ואם אין לו לוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח ממנו יתן לה מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח ממנו ואם אין לו לוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח ממנו יתן לה מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח ממנו ואם אין לו לוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח מן הלוקח ממנו יתן לה מן הלוקח ממנו ואם אין לו לוקח מן הלוקח ממנו יתן לה מן הלוקח ממנו ואם אין לו לוקח מן הלוקח ממנו יתן לה מן הלוקח ממנו ואם אין לו לוקח מן הלוקח ממנו יתן לה מן הלוקח ממנו ואם אין לו לוקח מן הלוקח ממנו יתן לה מן הלוקח ממנו ואם אין לו לוקח מן הלוקח ממנו יתן לה מן הלוקח ממנו ואם אין לו לוקח מן הלוקח ממנו יתן לה מן הלוקח ממנו ואם אין לו לוקח מן הל

[illegible]

[illegible] ואם [illegible] ואם [illegible] ואם [

[illegible] ...ב ...ל ...ה ...ת ...ם ...ר ...ש ...ו ...ן ...י ...ד ...ג ...ב ...א ...ח ...ט ...ס ...ע ...פ ...צ ...ק ...ר ...ש ...ת ...ך ...ם ...ן ...ף ...ץ

[illegible] ...ב ...ל ...ה ...ת ...ם ...ר ...ש ...ו ...ן ...י ...ד ...ג ...ב ...א ...ח ...ט ...ס ...ע ...פ ...צ ...ק ...ר ...ש ...ת ...ך ...ם ...ן ...ף ...ץ

סימן

זכרון שהיה מעשה בזמן שהיה ר' יהודה הנשיא מרבה בתורה ומצות ובגמילות חסדים ובכל מיני טובות ומתוך כך היה מתגאה בלבו ומחזיק עצמו לגדול שבדור ולא היה מקבל עליו עול מלכות שמים כראוי ולא היה מתיירא מן החכמים כראוי ולא היה מוכיח את העם כראוי ולא היה מתפלל בכוונה כראוי ולא היה מתחנן לפני המקום ברוך הוא כראוי ולא היה מתענה כראוי ולא היה מתאבל על חורבן בית המקדש כראוי ולא היה מתפלל על גאולת ישראל כראוי ולא היה מתפלל על מפלת אויבי ישראל כראוי ולא היה מתפלל על מפלת הרשעים כראוי ולא היה מתפלל על מפלת המינים כראוי ולא היה מתפלל על מפלת הכופרים כראוי ולא היה מתפלל על מפלת המלשינים כראוי ולא היה מתפלל על מפלת הבוגדים כראוי ולא היה מתפלל על מפלת הגזלנים כראוי ולא היה מתפלל על מפלת הרוצחים כראוי ולא היה מתפלל על מפלת הנואפים כראוי ולא היה מתפלל על מפלת הכזבים כראוי ולא היה מתפלל על מפלת הכל כראוי ולא היה מתפלל על מפלת הכל כראוי ולא היה מתפלל על מפלת הכל

ואם קשה, וכמה פעמים הוא צריך שם לשנות ולהפוך, ואם
שכח ולא כתב, ובא אחר וכתב כראוי, אינו נראה
כשטר מזויף, ואפילו הוא עדות ברורה, שאחרי כתיבת
הקושי, ואפילו בשעה שכתב השטר לא היה נראה
כמזויף, אלא שאחר כך נמחק ונכתב מחדש, ואפילו
כשהעדים מעידים שכך היה הכתב בשעת חתימתם,
אינו כלום, שהרי אפשר שבשעת חתימתם היה
כשר, ואחר כך נמחק ונכתב מחדש, ואין לנו לחוש
לכך, שהרי אפשר שבשעת חתימתם היה כשר,

ואם לא יהיה לו אשה ולא בנים ולא בת בנים ולא בן בת בנים ולא אחים ולא בני אחים ולא בני בני אחים ולא אחיות ולא בני אחיות ולא בני בני אחיות ולא דודים ולא בני דודים ולא בני בני דודים ולא דודות ולא בני דודות ולא בני בני דודות ולא חמיו ולא חמותו ולא אחי אשתו ולא בני אחי אשתו ולא בני בני אחי אשתו ולא אחיות אשתו ולא בני אחיות אשתו ולא בני בני אחיות אשתו ולא בעל אמו ולא בני בעל אמו ולא בני בני בעל אמו ולא בעל אם אמו ולא בני בעל אם אמו ולא בני בני בעל אם אמו ולא בעל אם אביו ולא בני בעל אם אביו ולא בני בני בעל אם אביו ולא בעל אמו של אביו ולא בני בעל אמו של אביו ולא בני בני בעל אמו של אביו ולא בעל אם אמו של אביו ולא בני בעל אם אמו של אביו ולא בני בני בעל אם אמו של אביו ולא בעל אמו של אמו ולא בני בעל אמו של אמו ולא בני בני בעל אמו של אמו ולא בעל אם אמו של אמו ולא בני בעל אם אמו של אמו ולא בני בני בעל אם אמו של אמו ולא בעל אמו של אם אמו ולא בני בעל אמו של אם אמו ולא בני בני בעל אמו של אם אמו ולא בעל אם אמו של אם אמו ולא בני בעל אם אמו של אם אמו ולא בני בני בעל אם אמו של אם אמו ולא בעל אמו של אם אביו ולא בני בעל אמו של אם אביו ולא בני בני בעל אמו של אם אביו ולא בעל אם אמו של אם אביו ולא בני בעל אם אמו של אם אביו ולא בני בני בעל אם אמו של אם אביו ולא בעל אמו של אם אמו ולא בני בעל אמו של אם אמו ולא בני בני בעל אמו של אם אמו ולא בעל אם אמו של אם אמו ולא בני בעל אם אמו של אם אמו ולא בני בני בעל אם אמו של אם אמו ולא בעל אמו של אם אם אמו ולא בני בעל אמו של אם אם אמו ולא בני בני בעל אמו של אם אם אמו ולא בעל אם אמו של אם אם אמו ולא בני בעל אם אמו של אם אם אמו ולא בני בני בעל אם אמו של אם אם אמו ולא בעל אמו של אם אם אביו ולא בני בעל אמו של אם אם אביו ולא בני בני בעל אמו של אם אם אביו ולא בעל אם אמו של אם אם אביו ולא בני בעל אם אמו של אם אם אביו ולא בני בני בעל אם אמו של אם

ויהיה לשם אות ומופת ולזרעו עמו עד עולם. כאמור
לפיכך כיון שהוא ענין הלקוח מן התורה אין לשנות
ממנהג הקדמונים אע"פ שלפי הנראה לנו אין טעם
מספיק לדבר. אחרי שכבר נתקבל הדבר בישראל
כך מאז ומקדם ועד היום הזה. ואין לנו אלא
לקבל ולעשות כמו שעשו אבותינו ואבות אבותינו
לפנינו. ואל יעלה על לב לומר שאין לנו לעשות
כמו שעשו אבותינו מפני שאין אנו יודעים טעם
הדבר. שהרי אפילו אבותינו עצמם לא ידעו טעם
כל המנהגים שנהגו בהם אבותיהם. אלא מפני
שראו שאבותיהם עשו כך עשו גם הם. ואם
יבקש אדם לשנות ולעשות בענין אחר שלא
כמנהג אבותיו ואבות אבותיו הרי זה מן
המחדשים ומן הפורצים גדר. ועליו נאמר
(משלי כה) כי חומץ על נתר וכשר על לב שר
מחליף בגד. וכן הוא אומר (שם כז) אל תעתק
גבול עולם ובגבול אבותיך אל תסיג. ואומר
(דברים יט) לא תסיג גבול רעך אשר גבלו
ראשונים. ואומר (שם לב) כי שאל אביך ויגדך
זקניך ויאמרו לך. ואומר (שם) זכור ימות עולם
בינו שנות דור ודור שאלה אביך ויגדך זקניך
ויאמרו לך. ואומר (שם) כי דור תהפוכות המה
בנים לא אמון בם. ואומר (ירמיה ו) כה אמר
ה' עמדו על דרכים וראו ושאלו לנתיבות עולם
איה דרך הטוב והלכו בה ומצאו מרגוע לנפשכם
ואמרו לא נלך. ואומר (שם יח) כי עמי שכחוני
לשוא יקטרו ויכשילום בדרכיהם מנתיבות עולם
ללכת בשביל לא סלולה. ואומר (שם כג) ויהי
כי תפרו ואתם ושרצתם בארץ בימים ההם נאם
ה' לא יאמרו עוד ארון ברית ה' ולא יעלה על
לב ולא יזכרו בו ולא יפקדו ולא יעשה עוד.
ואומר (שם ל) ועתה לכו כתבו את הדבר הזה
על ספר ורשמו אותו על ספר והיה לאחרון
לעד ולנצח נצחים. ואומר (שם לא) כה אמר
ה' נתן שמש לאור יומם חקות ירח וכוכבים
לאור לילה רוגע הים ויהמו גליו ה' צבאות
שמו אם ימושו החקים האלה מלפני נאם ה'
גם זרע ישראל ישבתו מהיות גוי לפני כל
הימים. ואומר (שם לג) כה אמר ה' אם לא
בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי
גם זרע יעקב ועבדי אמאס מקחת מזרעו מושלים
לזרע אברהם יצחק ויעקב כי אשיב שבותם
ורחמתים. ואומר (שם מד) כה אמר ה' עושך
ויצרך מבטן יעזרך אל תירא עבדי יעקב וישרון
בחרתי בו. ואומר (שם מה) כה אמר ה' לכורשׁ
משיחו אשר החזקתי בימינו לרד לפניו גוים
ומתני מלכים אפתח לפתח לפניו דלתים ושערים
לא יסגרו. ואומר (שם מח) כה אמר ה' גואלך
קדוש ישראל אני ה' אלהיך מלמדך להועיל
מדריכך בדרך תלך. ואומר (שם נה) כי כמי נח
זאת לי אשר נשבעתי מעבור מי נח עוד על
הארץ כן נשבעתי מקצף עליך ומגער בך. ואומר
(שם נט) ואני זאת בריתי אותם אמר ה' רוחי
אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימושו
מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר ה' מעתה
ועד עולם. ואומר (שם סג) כי אתה אבינו כי
אברהם לא ידענו וישראל לא יכירנו אתה ה'
אבינו גואלנו מעולם שמך. ואומר (ירמיה לא)
כה אמר ה' נותן שמש לאור יומם חקות ירח
וכוכבים לאור לילה רוגע הים ויהמו גליו ה'
צבאות שמו אם ימושו החקים האלה מלפני נאם
ה' גם זרע ישראל ישבתו מהיות גוי לפני כל
הימים. ואומר (שם לג) כה אמר ה' אם לא
בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי
גם זרע יעקב ועבדי אמאס מקחת מזרעו מושלים
לזרע אברהם יצחק ויעקב כי אשיב שבותם
ורחמתים. ואומר (שם מד) כה אמר ה' עושך
ויצרך מבטן יעזרך אל תירא עבדי יעקב וישרון
בחרתי בו. ואומר (שם מה) כה אמר ה' לכורשׁ
משיחו אשר החזקתי בימינו לרד לפניו גוים
ומתני מלכים אפתח לפתח לפניו דלתים ושערים
לא יסגרו. ואומר (שם מח) כה אמר ה' גואלך
קדוש ישראל אני ה' אלהיך מלמדך להועיל
מדריכך בדרך תלך. ואומר (שם נה) כי כמי נח
זאת לי אשר נשבעתי מעבור מי נח עוד על
הארץ כן נשבעתי מקצף עליך ומגער בך. ואומר

(ישעיה נד) כי הרים ימושו והגבעות תמוטינה
וגו' וחסדי מאתך לא ימוש וברית שלומי לא
תמוט אמר מרחמך ה'. ואומר (שם נט) ואני זאת
בריתי אותם אמר ה' רוחי אשר עליך ודברי אשר
שמתי בפיך לא ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי זרע
זרעך אמר ה' מעתה ועד עולם. ואומר (שם סג)
כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא
יכירנו אתה ה' אבינו גואלנו מעולם שמך. ואומר
(ירמיה לא) כה אמר ה' נותן שמש לאור יומם
חקות ירח וכוכבים לאור לילה רוגע הים ויהמו
גליו ה' צבאות שמו אם ימושו החקים האלה
מלפני נאם ה' גם זרע ישראל ישבתו מהיות גוי
לפני כל הימים. ואומר (שם לג) כה אמר ה' אם
לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא
שמתי גם זרע יעקב ועבדי אמאס מקחת מזרעו
מושלים לזרע אברהם יצחק ויעקב כי אשיב
שבותם ורחמתים. ואומר (שם מד) כה אמר ה'
עושך ויצרך מבטן יעזרך אל תירא עבדי יעקב
וישרון בחרתי בו. ואומר (שם מה) כה אמר ה'
לכורשׁ משיחו אשר החזקתי בימינו לרד לפניו
גוים ומתני מלכים אפתח לפתח לפניו דלתים
ושערים לא יסגרו. ואומר (שם מח) כה אמר ה'
גואלך קדוש ישראל אני ה' אלהיך מלמדך
להועיל מדריכך בדרך תלך. ואומר (שם נה) כי
כמי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבור מי נח עוד
על הארץ כן נשבעתי מקצף עליך ומגער בך.

M. T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

209

IT8.7/2-1993
2013:08

Image Access

IT-8 Target

Printed on Kodak Professional Paper

Charge: R130810

Papír cenll 100 Forgalmazza: Civis Papír Iroszer Kft.4033 Debrecen, Veres Péter u. 31

Kaufmann gy.
A 184 sz.